

Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija
Patērētāju tiesību aizsardzības centrs

K.Valdemāra ielā 157, Rīgā, LV – 1013 • tālr. (+371) 67388624 • fakss (+371) 67388634 • e-pasts: ptac@ptac.gov.lv

LĒMUMS

Rīgā

2010.gada 25.novembrī

Nr. E03-KREUD-60

Par administratīvā soda un tiesiskā pienākuma uzlikšanu

Par Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 4.panta otrās daļas 2. un 3.punktā noteikto negodīgas komercprakses īstenošanu, par kuru paredzēts administratīvais sods Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.¹³ panta trešajā daļā

Patērētāju tiesību aizsardzības centra direktores vietniece Brigita Liepiņa,
nepiedaloties sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Parking Control”
juridiskā adrese: Pulkveža Brieža iela 35, Rīga, LV-1045
vienotās reģistrācijas numurs: 40103272314

izskatīja administratīvo lietu un konstatēja:

Patērētāju tiesību aizsardzības centrs (turpmāk – PTAC), ņemot vērā saņemtās personu sūdzības, pamatojoties uz Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma (turpmāk – NKAL) 15.panta pirmo daļu, ir veicis SIA „Parking Control” (turpmāk – Sabiedrība) īstenotās komercprakses, kuru Sabiedrība realizē maksas autostāvvietas pakalpojuma sniegšanas ietvaros, sniedzot informāciju par maksas autostāvvietu un piemērojot noteiktas sankcijas (proti, līgumsoda un riteņu bloķētāju uzlikšana), izvērtēšanu.

2010.gada 10.martā PTAC, ņemot vērā saņemtās (tostarp, elektroniski) patērētāju sūdzības, uzsāka Sabiedrības īstenotās komercprakses izvērtēšanu un 2010.gada 9.aprīlī nosūtīja Sabiedrībai vēstuli Nr.21-07/2873-I-38 (turpmāk – Pieprasījums Nr.1), kurā pieprasīja Sabiedrībai līdz 2010.gada 26.aprīlim sniegt konkrētu Sabiedrības īstenotās komercprakses izvērtēšanai nepieciešamu informāciju.

2010.gada 5.maijā, konstatējot, ka Sabiedrība nav sniegusi PTAC Pieprasījumā Nr.1 pieprasīto informāciju, PTAC nolēma uzsākt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, par kuru paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 175.⁹ pantā.

2010.gada 14.maijā PTAC nosūtīja Sabiedrībai vēstuli Nr.21-07/3881-I-38 (turpmāk – Pieprasījums Nr.2), kurā informēja Sabiedrību par PTAC pieņemto lēmumu par lietvedības administratīvā pārkāpuma lietā uzsākšanu un uzaicināja Sabiedrības pārstāvi 2010.gada 9.jūnijā plkst. 10⁰⁰ ierasties PTAC uz administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanu. Vienlaicīgi PTAC atkārtoti pieprasīja Sabiedrībai līdz 2010.gada 28.maijam sniegt jau iepriekš pieprasīto informāciju.

2010.gada 31.maijā PTAC saņēma Sabiedrības vēstuli *Uz nr.21-07/3881-I-38 no 14.05.2010.*, kurā Sabiedrība informēja, ka attiecīgo saimniecisko darbību Sabiedrība veic savā vārdā, ka Sabiedrība nepiedāvā patērētājiem iespēju veikt apmaksu par autostāvvietu ar īsziņas starpniecību, ka Sabiedrības darbiniekiem ir noteikta parauga formas tērpi ar atšķirības zīmēm un ir dienesta apliecības, ka Sabiedrība kā par līgumsoda samaksu apliecinošu

dokumentu izsniedz stingrās uzskaites kvītis, un to, ka aizturējuma tiesības Sabiedrība izmanto, pamatojoties uz Civillikuma normām. Cita starpā Sabiedrība norādīja, ka tā nebija saņēmusi PTAC Pieprasījumu Nr.1. Vēstulei Sabiedrība pievienojusi autostāvvietas lietošanas noteikumus, kuru iesniegšanu PTAC bija pieprasījis Sabiedrībai tās īstenotās komercprakses izvērtēšanai.

2010.gada 1.jūnijā PTAC veica pārbaudi Sabiedrības apkalpotajā autostāvvietā K.Valdemāra ielā 118, Rīgā, sastādot aktu Nr.BN-I-38. Izvērtējot PTAC rīcībā esošos lietas materiālus un Sabiedrības iesniegtos materiālus, PTAC secināja, ka Sabiedrība:

1. ir sniegusi nepatiesu informāciju par autostāvvietu izmantošanas noteikumiem, kādi ir izvietoti Sabiedrības apkalpotajās maksas autostāvvietās, jo no PTAC veiktajām pārbaudēm Sabiedrības pakalpojumu sniegšanas vietās izriet, ka Sabiedrības iesniegtie autostāvvietas lietošanas noteikumi atšķiras no tiem, kādi ir izvietoti Sabiedrības pakalpojumu sniegšanas vietās;
2. atbildot uz PTAC pieprasījumu – *kā vārdā vai uzdevumā (savā, maksas autostāvvietas īpašnieka vai citas personas) Sabiedrība īsteno attiecīgo komercpraksi, pievienojot attiecīgus dokumentārus pierādījumus (vismaz par autostāvvietām Hanzas ielā 16b, Rīgā; K.Valdemāra ielā 118, Rīgā; Brīvības ielā 89, Rīgā), piemēram, līgumu ar maksas autostāvvietu īpašniekiem kopijas* – nav iesniegusi dokumentārus pierādījumus tam, ka attiecīgo komercpraksi Sabiedrība īsteno savā vārdā, piemēram, nav iesniegusi pierādījumus, kas apliecina, ka:
 - a. Sabiedrība ir konkrēto teritoriju zemes īpašnieks vai nomnieks ar tiesībām veikt konkrēto komercdarbību – maksas autostāvvietu pakalpojumu sniegšanu – un ar to saistītās darbības – līgumsoda uzlikšanu un tā piedziņu – šajā teritorijā;
 - b. Sabiedrībai ir līgumiskas attiecības ar konkrēto teritoriju zemes īpašniekiem, kuras paredz Sabiedrības tiesības sniegt minēto pakalpojumu un/vai veikt ar to saistītās darbības.

Līdz ar to 2010.gada 1.jūnijā PTAC pieņēma lēmumu par lietvedības administratīvā pārkāpuma lietā, par kuru paredzēta atbildība LAPK 175.⁹ pantā, uzsākšanu.

2010.gada 9.jūnijā, nepiedaloties Sabiedrības pārstāvim, PTAC Administratīvo pārkāpumu lietu sektora juriste sastādīja Administratīvā pārkāpuma protokolu RA Nr.203693, kurā tika konstatēts, ka Sabiedrība, neatbildot uz PTAC Pieprasījumu Nr.1, ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, kas minēts LAPK 175.⁹ pantā – par personas rīcībā esošās informācijas nesniegšanu reklāmas vai patērētāju tiesību aizsardzības uzraudzības iestādei pēc tās pieprasījuma noteiktā termiņā un apjomā vai par nepatiesas informācijas sniegšanu. Vienlaicīgi protokolā norādīts, ka lietas izskatīšana un lēmuma pieņemšana notiks 2010.gada 29.jūnijā plkst.11⁰⁰ K.Valdemāra ielā 157, Rīgā, 328.kab., kā arī Sabiedrība tika informēta par PTAC amatpersonas likumīgajām tiesībām izskatīt administratīvā pārkāpuma lietu bez pārkāpēja klātbūtnes. Attiecīgais protokols Sabiedrībai nosūtīts 2010.gada 9.jūnijā ierakstītā pasta sūtījumā.

2010.gada 14.jūnijā PTAC nosūtīja Sabiedrībai vēstuli Nr.21-07/4726-I-38 (turpmāk – Pieprasījums Nr.3), kurā informēja Sabiedrību par PTAC pieņemto lēmumu par lietvedības administratīvā pārkāpuma lietā uzsākšanu un uzaicināja Sabiedrības pārstāvi 2010.gada 30.jūnijā plkst. 10³⁰ ierasties PTAC uz administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanu. Vienlaicīgi PTAC trešo reizi un papildus pieprasīja Sabiedrībai līdz 2010.gada 28.jūnijam sniegt jau iepriekš pieprasīto informāciju, kā arī papildus Sabiedrības īstenotās komercprakses izvērtēšanai nepieciešamu informāciju.

2010.gada 21.jūnijā PTAC saņēma Sabiedrības vēstuli *Uz nr.21-07/4726-I-38 no 14.06.2010*, kurā Sabiedrība sakarā ar administratīvā resursa trūkumu lūdza PTAC pagarināt atbildes uz Pieprasījumu Nr.3 sniegšanas termiņu no 2010.gada 28.jūnija uz 2010.gada 12.jūliju.

2010.gada 22.jūnijā PTAC nosūtīja Sabiedrībai lēmumu Nr.21-07/5020-I-38, ar kuru noraidīja Sabiedrības izteikto lūgumu par procesuālā termiņa (atbildes uz Pieprasījumu Nr.3 sniegšanas termiņa) pagarināšanu.

2010.gada 29.jūnijā, nepiedaloties Sabiedrības pārstāvim, PTAC direktores vietniece pieņēma lēmumu Nr.EO3-RIG-161, konstatējot, ka Sabiedrība, neatbildot uz Pieprasījumu Nr.1, ir izdarījusi LAPK 175.⁹ pantā noteikto administratīvo pārkāpumu, un uzliekot Sabiedrībai naudas sodu Ls 100,00 apmērā. Lēmuma noraksts Sabiedrībai nosūtīts ar pavadvēstuli Nr.21-07/5168-I-38 ierakstītā pasta sūtījumā 2010.gada 30.jūnijā.

2010.gada 30.jūnijā, nepiedaloties Sabiedrības pārstāvim, PTAC Administratīvo pārkāpumu lietu sektora juriste sastādīja Administratīvā pārkāpuma protokolu RA Nr.203706, kurā tika konstatēts, ka Sabiedrība, atbildot uz PTAC Pieprasījumu Nr.2, ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, kas minēts LAPK 175.⁹ pantā – par personas rīcībā esošās informācijas nesniegšanu reklāmas vai patērētāju tiesību aizsardzības uzraudzības iestādei pēc tās pieprasījuma noteiktā termiņā un apjomā vai par nepatiesas informācijas sniegšanu. Vienlaicīgi protokolā norādīts, ka lietas izskatīšana un lēmuma pieņemšana notiks 2010.gada 27.jūlijā plkst.10³⁰ K.Valdemāra ielā 157, Rīgā, 328.kab., kā arī Sabiedrība tika informēta par PTAC amatpersonas likumīgajām tiesībām izskatīt administratīvo pārkāpuma lietu bez pārkāpēja klātbūtnes. Attiecīgais protokols Sabiedrībai nosūtīts 2010.gada 30.jūnijā ierakstītā pasta sūtījumā.

2010.gada 2.jūlijā PTAC, konstatējot, ka Sabiedrība nav sniegusi atbildi uz PTAC Pieprasījumu Nr.3, pieņēma lēmumu par lietvedības administratīvā pārkāpuma lietā, par kuru paredzēta atbildība LAPK 175.⁹ pantā, uzsākšanu.

2010.gada 27.jūlijā, nepiedaloties Sabiedrības pārstāvim, PTAC direktores vietniece pieņēma lēmumu Nr.EO3-RIG-177, konstatējot, ka Sabiedrība, atbildot uz Pieprasījumu Nr.2, ir izdarījusi LAPK 175.⁹ pantā noteikto administratīvo pārkāpumu, un piemēroja Sabiedrībai naudas sodu Ls 600,00 apmērā. Lēmuma noraksts Sabiedrībai nosūtīts ar pavadvēstuli Nr.21-07/5961-I-38 ierakstītā pasta sūtījumā 2010.gada 27.jūlijā.

2010.gada 13.augustā PTAC saņēma Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 9.augusta lēmumu par Sabiedrības sūdzības par PTAC 2010.gada 22.jūnija lēmuma Nr.21-07/5020-I-38 atcelšanu pieņemšanu.

2010.gada 18.augustā PTAC nosūtīja Administratīvajai rajona tiesai vēstuli Nr.21-07/6531-I-38, kurā sniedza paskaidrojumu par 2010.gada 22.jūnija lēmumu Nr.21-07/5020-I-38.

2010.gada 19.augustā PTAC saņēma Sabiedrības 2010.gada 16.augusta vēstuli Nr.S-006 *Sūdzība par lēmumu nr. EO3-RIG-161*, kurā Sabiedrība lūdza PTAC atcelt 2010.gada 29.jūnija lēmumu Nr.EO3-RIG-161.

2010.gada 23.augustā PTAC saņēma Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 20.augusta lēmuma, ar kuru Administratīvā rajona tiesa nolēma noraidīt Sabiedrības sūdzību par PTAC 2010.gada 22.jūnija lēmuma Nr.21-07/5020-I-38 atcelšanu, lietā Nr.420716710 norakstu.

2010.gada 24.augustā PTAC nosūtīja Sabiedrībai vēstuli Nr.21-07/6645-I-38 (turpmāk – Pieprasījums Nr.4), kurā informēja Sabiedrību par PTAC pieņemto lēmumu par lietvedības administratīvā pārkāpuma lietā uzsākšanu un uzaicināja Sabiedrības pārstāvi 2010.gada 15.septembrī plkst. 12⁰⁰ ierasties PTAC uz administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanu. Vienlaicīgi PTAC ceturto reizi un papildus pieprasīja Sabiedrībai līdz 2010.gada 7.septembrim sniegt jau iepriekš pieprasīto informāciju, kā arī papildus Sabiedrības īstenotās komercprakses izvērtēšanai nepieciešamo informāciju.

2010.gada 1.septembrī PTAC ar pavadvēstuli Nr.21-07/6864-I-38 nosūtīja Sabiedrībai 2010.gada 31.augusta lēmuma Nr.29-apk, ar kuru PTAC nolēma atstāt bez izskatīšanas Sabiedrības 2010.gada 16.augusta sūdzību par PTAC 2010.gada 29.jūnija lēmuma Nr.EO3-RIG-161 atcelšanu, norakstu.

2010.gada 6.septembrī PTAC saņēma Sabiedrības 2010.gada 31.augusta vēstuli Nr.V-013 *Sūdzība par lēmumu nr. EO3-RIG-177*, kurā Sabiedrība lūdz atcelt PTAC 2010.gada 27.jūlija lēmumu Nr.EO3-RIG-177, uzskatot to par nepamatotu un prettiesisku.

2010.gada 14.septembrī PTAC, konstatējot, ka Sabiedrība nav sniegusi atbildi uz PTAC Pieprasījumu Nr.4, pieņēma lēmumu par lietvedības administratīvā pārkāpuma lietā, par kuru paredzēta atbildība LAPK 175.⁹ pantā, uzsākšanu.

2010.gada 15.septembrī, nepiedaloties Sabiedrības pārstāvim, PTAC Administratīvo pārkāpumu lietu sektora juriste sastādīja Administratīvā pārkāpuma protokolu RA Nr.203745, kurā tika konstatēts, ka Sabiedrība, neatbildot uz PTAC Pieprasījumu Nr.3, ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, kas minēts LAPK 175.⁹ pantā – par personas rīcībā esošās informācijas nesniegšanu reklāmas vai patērētāju tiesību aizsardzības uzraudzības iestādei pēc tās pieprasījuma noteiktā termiņā un apjomā vai par nepatiesas informācijas sniegšanu. Vienlaicīgi protokolā norādīts, ka lietas izskatīšana un lēmuma pieņemšana notiks 2010.gada 12.oktobrī plkst.11⁰⁰ K.Valdemāra ielā 157, Rīgā, 328.kab., kā arī Sabiedrība tika informēta par PTAC amatpersonas likumīgajām tiesībām izskatīt administratīvo pārkāpuma lietu bez pārkāpēja klātbūtnes. Attiecīgais protokols Sabiedrībai nosūtīts 2010.gada 15.septembrī ierakstītā pasta sūtījumā.

2010.gada 23.septembrī PTAC Patēriņa preču uzraudzības daļas vecākā inspektore sastādīja dienesta ziņojumu par veiktajiem apsekojumiem Sabiedrības mājas lapā www.pcl.lv norādītajās Sabiedrības apkalpotajās autostāvvietās un par apsekojumu laikā konstatēto.

2010.gada 30.septembrī PTAC saņēma Sabiedrības 2010.gada 30.septembra iesniegumu, kurā Sabiedrība lūdz PTAC izsniegt visu lietas materiālu kopijas „*sakarā ar dokumentu zādzību*”.

2010.gada 1.oktobrī, konstatējot, ka Sabiedrība, sniedzot maksas autostāvvietas pakalpojumu ir īstenojusi negodīgu – maldinošu un agresīvu – komercpraksi, tā pārkāpjot negodīgas komercprakses aizliegumu, PTAC pieņēma lēmumu par lietvedības administratīvā pārkāpuma lietā, par kuru paredzēta atbildība LAPK 166.¹³ panta trešajā daļā, uzsākšanu.

2010.gada 6.oktobrī PTAC ar pavadvēstuli Nr.21-07/7924-I-38 nosūtīja Sabiedrībai lēmuma Nr.32-apk, ar kuru PTAC nolēmis atstāt negrozītu 2010.gada 27.jūlija lēmumu Nr.EO3-RIG-177, bet Sabiedrības sūdzību par minētā lēmuma atcelšanu noraidīt, norakstu.

2010.gada 7.oktobrī PTAC nosūtīja Sabiedrībai vēstuli Nr.21-07/7947-I-38, kurā informēja Sabiedrību par PTAC pieņemto lēmumu par lietvedības administratīvā pārkāpuma lietā uzsākšanu un uzaicināja Sabiedrības pārstāvi 2010.gada 26.oktobrī plkst. 10⁰⁰ ierasties PTAC uz administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanu.

2010.gada 12.oktobrī PTAC pa e-pastu saņēma Sabiedrības 2010.gada 12.oktobra iesniegumu, kurā Sabiedrība lūdz atlikt 2010.gada 12.oktobrī paredzētās administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu. Līdzīga satura iesniegumu PTAC no Sabiedrības saņēma arī 2010.gada 15.oktobrī, kurā papildus Sabiedrība lūdz attiecīgo administratīvā pārkāpuma lietu izskatīt 2010.gada 15.oktobrī plkst. 12⁰⁰.

2010.gada 15.oktobrī, piedaloties Sabiedrības pārstāvim, PTAC direktores vietniece pieņēma lēmumu Nr.EO3-RIG-228, konstatējot, ka Sabiedrība, neatbildot uz Pieprasījumu Nr.3, ir izdarījusi LAPK 175.⁹ pantā noteikto administratīvo pārkāpumu, un piemēroja Sabiedrībai naudas sodu Ls 1500,00 apmērā. Lēmuma noraksts Sabiedrībai nosūtīts ar pavadvēstuli Nr.21-07/8178-I-38 ierakstītā pasta sūtījumā 2010.gada 18.oktobrī.

2010.gada 15.oktobrī PTAC saņēmis Sabiedrības iesniegumu, kurā Sabiedrība lūdz pagarināt termiņu dokumentu iesniegšanai līdz 2010.gada 17.novembrim sakarā ar to, ka „*daļa no dokumentiem ir iesniegti Būvvaldē, daļa Policijā un daļa pazudusi*”.

2010.gada 15.oktobrī PTAC nosūtīja Sabiedrībai vēstuli Nr.21-07/8163-I-38, kurā PTAC, atbildot uz Sabiedrība iesniegumu par lietas materiālu kopiju izsniegšanu, atteicās izsniegt Sabiedrībai PTAC rīcībā esošo lietas materiālu kopijas, bet aicināja Sabiedrību ierasties PTAC, lai iepazītos ar lietas materiāliem.

2010.gada 26.oktobrī, nepiedaloties Sabiedrības pārstāvim, PTAC Administratīvo pārkāpumu lietu sektora vadītāja sastādīja Administratīvā pārkāpuma protokolu RA Nr.203769, kurā tika konstatēts, ka Sabiedrība, neatbildot uz PTAC Pieprasījumu Nr.4, ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, kas minēts LAPK 175.⁹ pantā – par personas rīcībā esošās informācijas nesniegšanu reklāmas vai patērētāju tiesību aizsardzības uzraudzības iestādei pēc tās pieprasījuma noteiktā termiņā un apjomā vai par nepatiesas informācijas sniegšanu. Vienlaicīgi protokolā norādīts, ka lietas izskatīšana un lēmuma pieņemšana notiks 2010.gada 9.novembrī plkst.12³⁰ K.Valdemāra ielā 157, Rīgā, 328.kab., kā arī Sabiedrība tika informēta par PTAC amatpersonas likumīgajām tiesībām izskatīt administratīvo pārkāpuma lietu bez pārkāpēja klātbūtnes. Attiecīgais protokols Sabiedrībai nosūtīts 2010.gada 26.oktobrī ierakstītā pasta sūtījumā.

2010.gada 27.oktobrī PTAC saņemts Sabiedrības 2010.gada 22.oktobra *Iesniegums lietā nr.A8084610* Administratīvajai apgabaltiesai, kurā Sabiedrība lūdz Administratīvajai rajona tiesai pievienot attiecīgo iesniegumu un tam pievienotos materiālus 2010.gada 4.oktobra blakus sūdzībai par Administratīvās rajona tiesas tiesneses L.Hāzenfuses 2010.gada 21.septembra lēmumu.

2010.gada 1.novembrī PTAC nosūtīja Sabiedrībai vēstuli Nr.21-07/8554-I-38 *Par lietvedības administratīvā pārkāpuma lietā uzsākšanu, uzaicinājumu uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu un informācijas sniegšanu*, kurā PTAC:

1. informēja Sabiedrību par pieņemto lēmumu uzsākt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā sakarā ar negodīgas komercprakses īstenošanu;
2. informēja Sabiedrību par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laiku un vietu;
3. uzaicināja Sabiedrības pārstāvi ierasties uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu;
4. aicināja Sabiedrību saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 62.panta pirmo daļu līdz 2010.gada 15.oktobrim rakstveidā sniegt viedokli un argumentus attiecīgajā administratīvajā lietā;
5. pieprasīja Sabiedrībai līdz 2010.gada 15.novembrim sniegt informāciju par to, cik līgumsodus un kādā apmērā Sabiedrība ir iekasējusi;
6. informēja Sabiedrību par PTAC viedokli attiecībā uz Sabiedrības patērētājiem piedāvātajiem līguma (autostāvvietas lietošanas) noteikumiem;
7. pieprasīja Sabiedrībai līdz 2010.gada 15.novembrim iesniegt detalizētu ekonomiski pamatotu skaidrojumu par „Autostāvvietas lietošanas noteikumu” 7.punktā ietvertā līgumsoda apmēru un piemērošanu, izvērtējot tā taisnīgumu, vienlaikus iesniedzot attiecīgus pierādījumus saviem argumentiem;
8. ierosināja Sabiedrībai līdz 2010.gada 15.novembrim iesniegt PTAC rakstveida apņemšanos novērst patērētāju tiesību pārkāpumus, nepiemērojot un grozot konkrētajā vēstulē konstatētos pirmšķietami netaisnīgos līguma noteikumus ar patērētājiem noslēgtajos līgumos.

2010.gada 9.novembrī, nepiedaloties Sabiedrības pārstāvim, PTAC direktores vietniece pieņēma lēmumu Nr.EO3-RIG-249, konstatējot, ka Sabiedrība, neatbildot uz Pieprasījumu Nr.4, ir izdarījusi LAPK 175.⁹ pantā noteikto administratīvo pārkāpumu, un piemēroja Sabiedrībai naudas sodu Ls 1700,00 apmērā. Lēmuma noraksts Sabiedrībai nosūtīts ar pavadvēstuli Nr.21-07/8777-I-38 ierakstītā pasta sūtījumā 2010.gada 9.novembrī.

Līdz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanai Sabiedrības viedokli, kā arī 2010.gada 1.novembra vēstulē Nr.21-07/8554-I-38 pieprasīto informāciju PTAC nav saņēmis.

Uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu Sabiedrības pārstāvis neieradās un PTAC nav saņēmis Sabiedrības lūgumu par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas atlikšanu.

Izvērtējot rīcībā esošos materiālus, PTAC secina:

NKAL 1.panta pirmās daļas 2.punkts nosaka, ka *darbība (uzvedība, apgalvojums, komerciāla saziņa, tirgvedība) vai bezdarbība (noklusējums), kas tieši saistīta ar tirdzniecības veicināšanu, preces (ķermeniskas vai bezķermeniskas lietas) pārdošanu vai pakalpojuma sniegšanu patērētājam*, ir komercprakse. Savukārt NKAL 1.panta pirmās daļas 1.punkts nosaka, ka *ražotājs, pakalpojuma sniedzējs vai pārdevējs, kas savas saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvaros īsteno komercpraksi, kā arī jebkura cita persona, kas rīkojas ražotāja, pakalpojuma sniedzēja vai pārdevēja vārdā vai uzdevumā*, ir komercprakses īstenotājs.

No iepriekš minētajām definīcijām izriet, ka Sabiedrības darbība vai bezdarbība, sniedzot/noklusējot informāciju par maksas autostāvvietas pakalpojumu un piemērojot noteiktas sodu sankcijas, ir komercprakse NKAL izpratnē, jo attiecīgā darbība/bezdarbība ir tieši saistīta ar autostāvvietas pakalpojuma sniegšanu patērētājiem. Savukārt, ņemot vērā, ka attiecīgās darbības/bezdarbības veicējs ir Sabiedrība, Sabiedrība ir atzīstama par komercprakses īstenotāju NKAL izpratnē, kura attiecīgo komercpraksi īsteno savā un/vai maksas autostāvvietas pakalpojuma sniedzēja uzdevumā.

NKAL 4.panta pirmā daļa nosaka, ka *negodīga komercprakse ir aizliegta*. Saskaņā ar NKAL 4.panta otrās daļas 2. un 3.punktu *komercprakse ir negodīga, ja: tā ir maldinoša; tā ir agresīva*.

PTAC paskaidro, ka Sabiedrības īstenoto komercpraksi PTAC vērtē no vidusmēra patērētāja uztveres viedokļa, ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr.2006/2004 („Negodīgas komercprakses direktīva”) (turpmāk – Direktīva), kura ir maksimālās harmonizācijas direktīva, un Eiropas Kopienų tiesas (turpmāk – EKT) praksē norādītos vidusmēra patērētāja kritērijus – patērētājs, kurš ir pietiekoši ziņošs un labi informēts, kā arī pietiekoši vērīgs un piesardzīgs (skat. Direktīvas preambulas 18.punkts; EKT C-112/99, 52.pagrāfs; C-44/01, 55.pagrāfs; C-356/04, 78.pagrāfs; C-381/05, 23.pagrāfs).

PTAC norāda, ka saskaņā ar NKAL 7.panta otro daļu *par patērētāja pieņemtu lēmumu slēgt līgumu jebkurā gadījumā uzskatāms patērētāja lēmums:*

- 1) *iegādāties precī vai saņemt pakalpojumu, vai atturēties no šādas rīcības;*
- 2) *kādā veidā un ar kādiem noteikumiem iegādāties precī vai saņemt pakalpojumu;*
- 3) *samaksāt preces vai pakalpojuma cenu pa daļām vai kopumā;*
- 4) *paturēt precī, pieņemt pakalpojumu vai izmantot iespēju īstenot savas likumīgās patērētāja tiesības.*

Tāpat arī Direktīvā noteikts: saskaņā ar Direktīvas preambulas 11.punktu, *ar šo direktīvu ir sasniedzama augsta līmeņa patērētāju tiesību aizsardzība, nosakot vienotu vispārēju aizliegumu tādai negodīgai komercpraksi, kas kropļo patērētāju saimniecisko rīcību*. Direktīvas 2.panta e) punkts nosaka, ka, „būtiski kropļot patērētāja saimniecisko rīcību” nozīmē izmantot komercpraksi, lai būtiski mazinātu patērētāja spējas pieņemt uz informāciju balstītu lēmumu, tādējādi liekot patērētājam pieņemt tādus lēmumus par darījuma veikšanu, kādus viņš citādi nebūtu pieņēmis. Savukārt saskaņā ar Direktīvas 2.panta k) punktu „lēmums veikt darījumu” ir jebkurš patērētāja pieņemts lēmums par to, vai, kā un pēc kādiem noteikumiem veikt pirkumu, vai veikt pilnus vai daļējus maksājumus, paturēt produktu vai no tā atbrīvoties, vai attiecībā uz to izmantot līgumtiesības, neatkarīgi no tā, vai patērētājs nolemj rīkoties vai no rīcības atturēties.

Izvērtējot PTAC rīcībā esošo informāciju un materiālus, PTAC uzskata, ka Sabiedrība ir īstenojusi maldinošu un agresīvu komercpraksi attiecībā pret patērētājiem šādu iemeslu dēļ:

[1] NKAL 9.panta pirmās daļas 1.punkts nosaka, ka *komercpraksi uzskata par maldinošu, ja, ņemot vērā visus apstākļus, patērētājs tās ietekmē pieņem vai var pieņemt tādu lēmumu par līguma slēgšanu, kādu viņš citādi nebūtu pieņēmis. Komercpraksi uzskata par maldinošu, ja tās ietvaros tiek sniegta nepatiesa informācija vai šī informācija jebkādā veidā, tostarp vispārējās pasniegšanas ziņā maldina vai varētu maldināt vidusmēra patērētāju pat tad, ja faktiski ir pareiza.* Saskaņā ar NKAL 9.panta otrās daļas 1. un 5.punktu un Direktīvas 6.panta pirmās daļas a) un f) punktu, vērtējot komercpraksi, jāņem vērā, kāda informācija ir sniegta par pakalpojuma esamību un komercprakses īstenotāja identitāti.

[1.1] Sabiedrības mājas lapā www.pcl.lv, uz kuru norādīts arī Sabiedrības „Autostāvvietas lietošanas noteikumos” (turpmāk – Noteikumi), ir norādītas adreses (kopā 23), kurās Sabiedrība sniedz maksas autostāvvietas pakalpojumus. Veicot apsekojumu norādītajās autostāvvietās, PTAC ir konstatējis, ka Sabiedrība nesniedz maksas autostāvvietas pakalpojumus visās minētajā interneta vietnē norādītajās adresēs. No veiktā apsekojuma izriet, ka:

- Rīgā, Brīvības ielā 87, Brīvības ielā 89, degvielas uzpildes stacijas DINAZ teritorijā Hanzas ielā 16a, Katlakalna ielā 13, degvielas uzpildes stacijas DINAZ teritorijā Kalnciema ielā 88 attiecīgo pakalpojumu sniedz SIA „Parking service Latvia”;
- Rīgā K.Valdemāra ielā 41, K.Valdemāra ielā 43, Brīvības ielā 80, Miera ielā 1, degvielas uzpildes stacijas DINAZ teritorijā Vienības gatvē 77 vispār netiek sniegts maksas autostāvvietas pakalpojums, respektīvi, nav konstatēts, ka attiecīgajās teritorijās būtu maksas autostāvvietas;
- Rīgā, Valkas ielā 1a, degvielas uzpildes stacijas DINAZ teritorijā Skanstes ielā 7, degvielas uzpildes stacijas „Latvijas Nafta” teritorijā, Sporta ielā 9, K.Valdemāra ielā 49, Brīvības ielā 78a, degvielas uzpildes stacijas TREST teritorijās Dzelzavas ielā 60 un Satekles ielā 2, Ludzas ielā 90, Maskavas ielā 7, Vienības gatvē 79, Slokas ielā 2b, K.Valdemāra ielā 118 maksas autostāvvietas pakalpojumu sniedz Sabiedrība;
- Rīgā, degvielas uzpildes stacijas TREST teritorijā Mārupes ielā 57 izvietoti gan Sabiedrības Noteikumi, gan SIA „Parking service Latvia” „Autostāvvietas lietošanas noteikumi”, līdz ar to nav skaidrs, kurš no abiem komersantiem sniedz maksas autostāvvietas pakalpojumu attiecīgajā teritorijā.

Ņemot vērā minēto, PTAC ieskatā Sabiedrība, mājas lapā www.pcl.lv sniedzot informāciju par tās apkalpotajām maksas autostāvvietām, īsteno NKAL 9.panta pirmās daļas 1.punktā noteikto maldinošo komercpraksi, jo Sabiedrība sniedz nepatiesu informāciju par vietām, kurās Sabiedrība sniedz maksas autostāvvietas pakalpojumus. PTAC uzskata, ka minētās nepatiesās informācijas iespaidā vidusmēra patērētājs varētu pieņemt tādu lēmumu par maksas autostāvvietas pakalpojuma izmantošanu kādā no norādītajām adresēm, tostarp, tieši Sabiedrības piedāvāto pakalpojumu izmantošanu, kādu viņš, iespējams, nepieņemtu, ja Sabiedrība sniegtu patiesu informāciju par tās apkalpotajām maksas autostāvvietām.

[1.2] Sabiedrības apkalpotajās maksas autostāvvietu Rīgā, K.Valdemāra ielā 118, Mārupes ielā 57, Brīvības ielā 78a, Dzelzavas ielā 60, Maskavas ielā 7, Satekles ielā 2, Skanstes ielā 7, Slokas ielā 2b un Sporta ielā 9 teritorijās ir izvietoti Noteikumi, kuru 5.punkts nosaka, ka *„Autostāvvietas lietotājam atļauts turēt autostāvvietā transporta līdzekli, ja ir saņēmuši attiecīgo atļauju no autostāvvietas īpašnieka/lietotāja, veikuši priekšapmaksu vai uzsākuši autostāvvietas lietošanas apmaksu izmantojot SMS apmaksas pakalpojumu.”*

Sabiedrības īstenotās komercprakses izvērtēšanas veikšanai PTAC vairākkārt pieprasīja Sabiedrībai sniegt informāciju par to, kāpēc Sabiedrības pakalpojumu sniegšanas vietās izvietotajos noteikumos ir iekļauta informācija patērētājiem par autostāvvietas apmaksu ar īsziņas starpniecību, bet faktiski tāda iespēja nepastāv. Vienlaicīgi gadījumā, ja Sabiedrība

attiecīgo apmaksu arī īsziņas starpniecību piedāvā vai piedāvāja, PTAC pieprasīja pievienot attiecīgā fakta apliecinājošus dokumentārus pierādījumus. Pieprasīto informāciju PTAC nav saņēmis.

PTAC norāda, ka NKAL 15.panta trešā daļa paredz to, ka gadījumā, ja komercprakses īstenotājs nesniedz saskaņā ar šā panta otro daļu pieprasīto informāciju vai sniedz to nepilnīgi, Uzraudzības iestāde ir tiesīga uzskatīt, ka komercpraksē izmantotā informācija ir neprecīza vai nepatiesa.

Nemot vērā minēto, to, ka Sabiedrība nav sniegusi PTAC pierādījumus tam, ka par Sabiedrības piedāvāto maksas autostāvvietu pakalpojumu ir bijis iespējams norēķināties ar īsziņas starpniecību, to, ka minētā informācija patērētājiem vēl arvien tiek sniegta, bet apmaksu ar īsziņas starpniecību veikt nav iespējams, PTAC secina, ka Sabiedrība sniedz patērētājiem nepatiesu lēmuma pieņemšanai nepieciešamu būtisku informāciju par pakalpojuma apmaksas kārtību, tādējādi īstenojot NKAL 9.panta pirmās daļas 1.punktā noteikto maldinošo komercpraksi. PTAC ieskatā minētās nepatiesās informācijas iespaidā vidusmēra patērētājs varētu pieņemt tādu lēmumu par līguma slēgšanu un, piemēram, papildu informācijas par apmaksas ar īsziņas starpniecību veikšanas kārtību iegūšanu, kādu viņš citādi nebūtu pieņēmis. PTAC uzskata, ka attiecīgā lēmuma pieņemšanas gadījumā varētu tikt negatīvi ietekmēta arī patērētāja ekonomiskā rīcība.

[1.3] No PTAC veiktā apsekojuma Sabiedrības piedāvātajās maksas autostāvvietās konstatējams, ka pie iebraukšanas Sabiedrības apkalpotajā maksas autostāvvietā pie nama Valkas ielā 1a, Rīgā izvietota šāda informācija:

Respektīvi, izvietota Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi” (turpmāk – MK Noteikumi) 298.26.apakšpunktā norādītā 532.ceļa zīme „Stāvvietā”, bet zem tās izvietoti Sabiedrības Noteikumi, kuros savukārt sniegta informācija, no kuras izriet, ka autostāvvietā ir maksas pakalpojums.

Izvērtējot attiecīgās informācijas par autostāvvietu pasniegšanas veidu, PTAC ieskatā Sabiedrība, MK Noteikumu 298.28.apakšpunktā norādītās 533.ceļa zīmes „Maksas stāvvietā” vietā izvietojot 532.ceļa zīmi „Stāvvietā”, maldina vidusmēra patērētāju, kurš ir automašīnas vadītājs un ceļa zīmju pārzinātājs, par stāvvietas maksas raksturu, proti, sniedz nepatiesu informāciju par to, ka attiecīgā stāvvietā nav maksas autostāvvietas. PTAC uzskata, ka tas, ka

zem minētās ceļa zīmes ir izvietoti Noteikumi, nenovērš jau vidusmēra patērētāja uztverē pēc ceļa zīmes aplūkošanas radušos secinājumu, ka konkrētā autostāvvietā ir bezmaksas, kā rezultātā patērētājs varētu būt pieņēmis lēmumu par līguma slēgšanu un, piemēram, automašīnas novietošanu attiecīgajā stāvvietā, tostarp, atstājot automašīnu, pirms tam neejot atpakaļ pie ceļa zīmes, lai iepazītos ar zem tās izvietoto informāciju.

PTAC norāda, ka turpmākās patērētāja darbības, piemēram, atgriešanās pie ceļa zīmes pēc automašīnas novietošanas stāvvietā, lai iepazītos ar zem ceļa zīmes izvietoto informāciju, jau ir komercprakses sekas, kuras iestājušās nepatiesas informācijas saņemšanas rezultātā.

Nemot vērā minēto, PTAC uzskata, ka Sabiedrība, veicot iepriekš minēto darbību, īsteno NKAL 9.panta pirmās daļas 1.punktā noteikto maldinošo komercpraksi.

[2] NKAL 10.panta pirmā daļa nosaka, ka *komercpraksi uzskata par maldinošu, ja, ņemot vērā visas tās īpatnības un apstākļus, kā arī tajā izmantotā saziņas līdzekļa ierobežojumus, var secināt, ka:*

- 1) *tiek noklusēta būtiska informācija, kas vidusmēra patērētājam ir nepieciešama, lai pieņemtu uz informāciju balstītu lēmumu, un komercprakses ietekmē vidusmēra patērētājs pieņem vai var pieņemt tādu lēmumu par līguma slēgšanu, kādu citādi nebūtu pieņēmis;*
- 2) *komercprakses īstenojās būtisku informāciju slēpj vai sniedz neskaidri, nesaprotami, divdomīgi vai nepiemērotā laikā, vai nenorāda komercprakses komerciālo nolūku, ja tas jau no konteksta nav skaidrs, uz rezultātā vidusmēra patērētājs pieņem vai var pieņemt tādu lēmumu par līguma slēgšanu, kādu citādi nebūtu pieņēmis.*

[2.1] No PTAC veiktā apsekojuma Sabiedrības piedāvātajās maksas autostāvvietās konstatējams, ka autostāvvietās izvietoto Noteikumu, kuru saturs dažādās vietās ir atšķirīgs, 5.punkts paredz to, ka „*Autostāvvietas lietotājam atļauts turēt autostāvvietā transporta līdzekli, ja ir saņēmuši attiecīgo atļauju no autostāvvietas īpašnieka/lietotāja, veikuši priekšapmaksu [...]*”, savukārt Noteikumos nav sniegta informācija par to, kas ir autostāvvietas īpašnieks/lietotājs, pie kura un kurā vietā attiecīgā atļauja ir saņemama un/vai, par to, kur ir iespējams veikt priekšapmaksu par autostāvvietas izmantošanu. Vienlaicīgi konstatējams, ka vairākos Sabiedrības apkalpotajās autostāvvietās izvietotajos Noteikumos nav sniegta informācija par maksas autostāvvietas pakalpojuma cenu, piemēram, Rīgā, Dzelzavas ielā 60, Ludzas ielā 90, Maskavas ielā 7, Mārupes ielā 57, Satekles ielā 2, pie vienas no iebrauktuvēm Skanstes ielā 7, Slokas ielā 2b, Sporta ielā 9, Valdemāra ielā 49, Valkas ielā 1 un Vienības gatvē 77.

PTAC norāda, ka saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma (turpmāk – PTAL) nostiprināto regulējumu patērētāja tiesības ir pārkāptas, ja, *iegādājoties preci vai saņemot pakalpojumu, nav ievērota patērētāja izvēles brīvība un viņa izteiktā griba¹, kā arī tad, ja patērētājam nav nodrošināta iespēja saņemt vispusīgu informāciju par preci vai pakalpojumu vai preces vai pakalpojuma cenu². PTAL 4.panta otrā daļa, paredzot nosacījumus par patērētāja izvēles brīvību un gribu, nosaka, ka *pirms patērētājs iegādājas preci vai saņem pakalpojumu, tam jādod iespēja novērtēt attiecīgās preces vai pakalpojuma derīgumu un atbilstību. Patērētājam jāsaņem pilnīga informācija par preci vai pakalpojumu, norēķināšanās veidu, līguma izpildījumu un atbildību, ja līgumtiesības tiek pārkāptas. PTAL 17.panta pirmā daļa nosaka, ka *ražotāja, tā pilnvarotā pārstāvja, pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja pienākums ir iepazīstināt patērētāju ar patiesu un pilnīgu informāciju par piedāvātās preces vai pakalpojuma kvalitāti, drošumu, cenu, garantiju un garantijas remonta iespējām, lietošanas noteikumiem, ražotāja, pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja nosaukumu***

¹ PTAL 3.panta 1.punkts

² PTAL 3.panta 3.punkts

(firmu), vārdu, uzvārdu un adresi, norādot to marķējumā, pievienotajā lietošanas pamācībā, tehniskajā pasē vai citādā rakstveida informācijā.

Nemot vērā minēto normatīvā akta un NKAL 10.panta ceturtās daļas regulējumu, secināms, ka likumdevējs par būtisku patērētājam pirms līguma noslēgšanas saņemamo informāciju cita starpā ir noteicis informāciju par pakalpojuma sniedzēju (nosaukumu un adresi), pakalpojuma cenu un norēķināšanās par pakalpojumu veidu. Tā kā attiecīgā informācija vairākās Sabiedrības apkalpotajās autostāvvietās netiek sniegta, secināms, ka Sabiedrība noklusē būtisku informāciju, kas vidusmēra patērētājam nepieciešama, lai pieņemtu uz informāciju balstītu lēmumu. Tādējādi PTAC uzskata, ka Sabiedrība īsteno NKAL 10.panta pirmās daļas 1.punktā noteikto maldinošo komercpraksi, kuras iespaidā vidusmēra patērētājs varētu pieņemt tādu lēmumu par līguma slēgšanu, kādu viņš, iespējam, nepieņemtu, ja Sabiedrība sniegtu pilnīgu informāciju par pakalpojumu – cenu, samaksas kārtību un pakalpojuma sniedzēju –, kuras sniegšanas pienākumu nosaka arī normatīvais akts. PTAC ieskatā minētā Sabiedrības bezdarbība varētu arī negatīvi ietekmēt vidusmēra patērētāja ekonomisko rīcību, piemēram, patērētājs varētu pieņemt lēmumu veikt telefona zvanu uz Noteikumos norādīto tālruņa numuru, lai iegūtu informāciju, kuras sniegšanas rakstveidā pienākumu Sabiedrībai noteicis normatīvais akts, kā rezultātā patērētājam varētu rasties papildu izmaksas.

[2.2] PTAC ir konstatējis, ka pie iebraukšanas Sabiedrības apkalpotajā stāvvietā Rīgā, K.Valdemāra ielā 118 ir sniegta šāda informācija:

Respektīvi, sniegta informācija par to, ka attiecīgo maksas autostāvvietu pirmās 45 minūtes patērētājs var izmantot bez maksas. Autostāvvietas teritorijā izvietotajos Noteikumos sniegta informācija par to, ka maksa par autostāvvietu ir Ls 0,50 stundā, savukārt informācija par to, kādas darbības patērētājam ir veicamas, lai nepieciešamības gadījumā informētu autostāvvietas uzraugošās personas par laiku, kad patērētājs ir uzsācis autostāvvietas izmantošanu Noteikumos, nav sniegta. Tāpat arī ir konstatēts, ka priekšapmaksu par attiecīgās autostāvvietas izmantošanu attiecīgajā teritorijā nav iespējams veikt, tostarp, nav iespējams saņemt apliecinājumu tam, kad patērētājs ir uzsācis autostāvvietas, tostarp, pieļaujamo 45 bezmaksas minūšu, izmantošanu.

Nemot vērā minēto, PTAC ieskatā Sabiedrība papildus [2.1] punktā noteiktajai informācijai ir noklusējusi arī būtisku patērētāja lēmuma pieņemšanai nepieciešamu informāciju par to, kādas darbības patērētājam ir jāveic, lai saņemtu apliecinājumu tam, kad patērētājs ir uzsācis autostāvvietas izmantošanu, vai par to, kādas darbības patērētājam ir

veicamas, lai nepieciešamības gadījumā informētu autostāvvietas uzraugošās personas par laiku, kad patērētājs ir uzsācis autostāvvietas izmantošanu. Tādējādi PTAC secina, ka Sabiedrība īsteno NKAL 10.panta pirmās daļas 1.punktā noteikto maldinošo komercpraksi, jo attiecīgās informācijas par pakalpojuma izmantošanas noteikumiem, kuras sniegšanas rakstveidā pienākums Sabiedrībai noteikts PTAL 4.panta otrajā daļā un 17.panta pirmajā daļā, noklusēšanas iespaidā vidusmēra patērētājs varētu pieņemt tādu lēmumu par līguma slēgšanu un, piemēram, automašīnas atstāšanu stāvvietā, bez papildu darbību veikšanas, vai, tieši pretēji, automašīnas neatstāšanu attiecīgajā autostāvvietā un/vai citu ar attiecīgo pakalpojumu saistītu lēmumu, kādu viņš, iespējams, nepieņemtu.

PTAC ieskatā minētā Sabiedrības bezdarbība varētu arī negatīvi ietekmēt vidusmēra patērētāja ekonomisko rīcību, piemēram, patērētājs varētu pieņemt lēmumu veikt telefona zvanu uz Noteikumos norādīto tālruna numuru, lai iegūtu informāciju, kuras sniegšanas rakstveidā pienākumu Sabiedrībai noteicis normatīvais akts, kā rezultātā patērētājam varētu rasties attiecīgas papildu izmaksas.

[2.3] PTAC ir konstatējis, ka Sabiedrības apkalpotajā maksas autostāvvietā Rīgā, Maskavas ielā 7 papildus 533.ceļa zīmei „Maksas stāvvietā” un Noteikumiem, kuros nav sniegta informācija par pakalpojuma cenu, izvietota sekojoša informācija:

Respektīvi, pie iebraukšanas autostāvvietā ir izvietota 533.ceļa zīme „Maksas stāvvietā” un izvietoti Noteikumi, kuri paredz, ka „Autostāvvietas lietotājam atļauts turēt autostāvvietā transporta līdzekli, ja ir saņēmuši attiecīgo atļauju no autostāvvietas īpašnieka/lietotāja, veikuši priekšapmaksu [...]”³, bet pie ēkas sienas, kur ir iespējams novietot automašīnu sniegta informācija, ka autostāvvietā ir paredzēta „TIKAI ARKADA SERVISS KLIENTIEM līdz 25 min.”.

Nemot vērā minēto, PTAC ieskatā Sabiedrība sniedz neskaidri/divdomīgi informāciju par to, vai „Arkada serviss” klientiem automašīnas atstāšana attiecīgajā teritorijā un laiku līdz 25 minūtēm ir par maksu vai bez maksas, jo pie iebraukšanas teritorijā ir izvietota 533.ceļa zīme „Maksas stāvvietā”. Tāpat arī nav sniegta [2.2] punktā minētā informācija.

PTAC uzskata, ka attiecīgās darbības/bezdarbības rezultātā vidusmēra patērētājs varētu pieņemt tādu lēmumu par līguma slēgšanu, kādu viņš, iespējams, nepieņemtu, ja Sabiedrība skaidri un saprotami sniegtu informāciju par piedāvāto pakalpojumu un tā cenu, tostarp, informāciju par to, vai „Arkada serviss” klientiem konkrētās autostāvvietas izmantošana uz laiku līdz 25 minūtēm ir par maksu vai bez maksas un [2.2] punktā minēto

³ Noteikumu 5.punkts

informāciju. Tādējādi PTAC ieskatā Sabiedrība īsteno NKAL 10.panta pirmajā daļā noteikto maldinošo komercpraksi, kas negatīvi ietekmē/var ietekmēt patērētāju ekonomisko rīcību.

[2.4] No PTAC veiktajām pārbaudēm konstatējams, ka pie iebraukšanas Sabiedrības apkalpotajās maksas autostāvvietās Rīgā, Vienības gatvē 77, Slokas ielā 2b un Valdemāra ielā 49 nav izvietota MK Noteikumos noteiktā 533.ceļa zīme un/vai cita veida ceļa zīmes, kas informētu patērētāju – automašīnas vadītāju – par attiecīgo stāvvietu maksas raksturu, bet ir izvietoti Noteikumi un atsevišķās vietās (Rīgā, Slokas ielā 2b un Valdemāra ielā 49) arī šāda plāksne, kurā sniegta informācija par to, ka „teritorijā tiek izmantoti transportlīdzekļu riteņu bloķētāji”.

Vērtējot to, kā vidusmēra patērētājs uztvertu pie iebraukšanas Sabiedrības maksas autostāvvietās izvietoto informāciju, PTAC ieskatā vidusmēra patērētājs, braucot ar automašīnu, no braucošas automašīnas nevar izdarīt secinājumu, ka iebrauc maksas autostāvvietā. Tāpat arī PTAC ieskatā vidusmēra patērētājs nevarētu iedomāties, ka pie iebraukšanas attiecīgā teritorijā izvietotās plāksnes satur šajā teritorijā iebraukušajiem patērētājiem adresētu informāciju, un tādējādi patērētājs pēc iebraukšanas autostāvvietā un automašīnas novietošanas neiedomātos atgriezties pie attiecīgās plāksnes, lai iepazītos ar tajā sniegto informāciju.

Nemot vērā iepriekš minēto, PTAC ieskatā Sabiedrība, atbilstoši nesniedzot informāciju, piemēram, neizvietojot 533.ceļa zīmi „Maksas stāvvietā” pie iebraukšanas maksas stāvvietas teritorijā virs vai pie plāksnes ar stāvvietas izmantošanas noteikumiem, īsteno NKAL 10.panta pirmajā daļā noteikto negodīgo komercpraksi, noklusējot/noslēpjot patērētājiem būtisku informāciju par to, ka visa stāvvietas teritorija ir maksas autostāvvietā. PTAC uzskata, ka minētās Sabiedrības darbības/bezdarbības ietekmē vidusmēra patērētājs varētu pieņemt tādu lēmumu par līguma slēgšanu, piemēram, automašīnas novietošanu stāvvietā, kādu viņš citādi nebūtu pieņēmis.

[3] NKAL 12.panta pirmā daļa nosaka, ka *komercpraksi uzskata par agresīvu, ja, ņemot vērā visas tās īpatnības un visus apstākļus, var secināt, ka tā faktiski ietver neatlaidīgas darbības, piespiešanu, tostarp fiziska spēka vai nesamērīgas ietekmes izmantošanu, negatīvi ietekmē vai var negatīvi ietekmēt vidusmēra patērētāja izvēles vai rīcības brīvību attiecībā uz preci vai pakalpojumu un rezultātā patērētājs pieņem vai var pieņemt tādu lēmumu par līguma slēgšanu, kādu citādi nebūtu pieņēmis*. Saskaņā ar NKAL 12.panta otro daļu *par nesamērīgu ietekmi uzskata piespiedu līdzekļu izmantošanu pret patērētāju un patērētāja pakļaušanu spiedienam pat tādos gadījumos, kad fizisks spēks netiek lietots un netiek draudēts ar tā lietošanu, tomēr būtiski tiek ierobežota patērētāja iespēja pieņemt uz informāciju balstītu lēmumu*. Tāpat arī Direktīvas preambulas 16.punkts nosaka to, ka *noteikumiem par agresīvu komercpraksi būtu jāattiecas uz praksi, kas būtiski mazina patērētāju izvēles brīvību*. Tāda prakse ietver *uzmāksanos, piespiešanu, tostarp fiziska spēkā izmantošanu, un nesamērīgu ietekmi*.

[3.1] Sabiedrības Noteikumu 7.punkts nosaka, ka *„Ja autostāvvietā esošā transporta līdzeklī neatrodas šo noteikumu 6.punktā noteiktajā kārtībā novietota derīga atļauja attiecībā uz transporta līdzekli, tajā skaitā tā lietotāju, turētāju, īpašnieku tiek piemērota līgumsoda sankcija atkarībā no nelikumīgās autostāvvietas lietošanas ilguma izrakstīta kvīts par soda naudas summu 20 LVL apmērā samaksu par katru dienu, kamēr transporta līdzeklis atrodas autostāvvietā. Autostāvvietas pilnvarotā persona ir tiesīga izmantot transportlīdzekļu riteņu bloķēšanas iekārtu”*. Noteikumu 8.punkts paredz, ka *„Autostāvvietu operators ir tiesīgs izmantot transporta līdzekļu riteņu bloķēšanas iekārtu līdz brīdim, kamēr vainīgā persona ir samaksājusi 7.punktā minēto sodu noteiktajā kārtībā un apmērā.”*

Saskaņā ar Civillikuma 1734.pantu *uz aizturējuma tiesības pamata tā persona, kuras rokās atrodas kāda lieta, var to neizdot tik ilgi, kamēr nav nolīdzināts kāds viņas pašas prasījums*.

Vadoties no civiltiesību teorijas, aizturējuma tiesības ir viens no saistību tiesību aizsardzības veidiem, kuras izlietojamas tikai Civillikumā norādītajos gadījumos. Savukārt konkrētus gadījumus, kad aizturējuma tiesības var izmantot kā tiesiskās aizsardzības līdzekli, nosaka Civillikuma tālākie panti. Šāda tiesība ir, pirmkārt, zemes gabala iznomātājam, ja nomnieks nokavē maksājumus vai ir radījis pamatu citādiem no līguma izrietošiem prasījumiem. Tāda pati tiesība ir iznomātājam pret apakšnomnieku, kuram nomnieks nodevis tālāk savas nomas tiesības (Civillikuma 1735.pants). Otrkārt, aizturējuma tiesība ir ēkas, telpas vai augļu iegūšanai neparedzēta zemes gabala izīrētājam pret īrnieku vai apakšīrnieku tādu prasījumu dēļ, kuri izriet no īres līguma (Civillikuma 1736.pants)⁴.

PTAC norāda, ka svešas lietas aizturējuma tiesība ir izņēmums no vispārējā principa, pēc kura jebkuri konflikti atrisināmi tiesā. Aizturējuma tiesības ir īpašs tiesiskās aizsardzības līdzeklis, kas nevar tikt izmantots sistemātiski. Tāpēc aizturējuma tiesības izmantojamas tikai Civillikuma 1734.pantam sekojošajos pantos noteiktajā kārtībā un gadījumos. Aizturējuma tiesības nedrīkst pielietot gadījumos, kas nav likumā tieši norādīti, bet tikai iepriekš minētajos gadījumos, kas paredzēti Civillikuma 1735. un 1736.pantā.

Līdz ar to Civillikums neparedz aizturējuma tiesību izmantošanu citos gadījumos, kā tas noteikts Civillikumā un citos normatīvajos aktos.

PTAC uzsver, ka, tā kā Noteikumu 7.punkta daļā paredzētais: *„autostāvvietas operatora pilnvarota persona ir tiesīga izmantot transportlīdzekļu riteņu bloķēšanas iekārtu”*, nav neviens no Civillikumā noteiktajiem aizturējuma tiesību pielietošanas gadījumiem, tad, pamatojoties uz PTAL 5.panta otrās daļas 5.punktu, kas nosaka, ka *„Līguma noteikumi ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, ja tie patērētāju nostāda neizdevīgā stāvoklī un ir pretrunā ar labticīguma prasībām”*, kontekstā ar PTAL 6.panta trešās daļas 1.punktu ir uzskatāms par netaisnīgu līguma noteikumu, jo tas pretēji labticīguma

⁴ skat., Torgāns K., Saistību tiesības II daļa Mācību grāmata, TNA, 2008, Rīga, 218.lpp

prasībām rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līgumslēdzēju pušu tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam. Līdz ar to, ja Sabiedrība saskaņā ar Noteikumu 7.punktu izmanto transportlīdzekļa bloķēšanas iekārtu, nenotiekot to līdz brīdim, kamēr klients nav veicis izrakstītajā soda kvītī norādītās naudas summas apmaksu, klientam tiek radīti zaudējumi, piemēram, ja klientam nav iespējams soda kvītī norādītajā termiņā veikt līgumsoda samaksu, tad viņam nav iespējas lietot konkrēto transportlīdzekli līdz brīdim, kamēr nebūs veikta soda kvīts samaksa. Vadoties no PTAC rīcībā esošajiem materiāliem, secināms, ka transportlīdzekļa īpašniekam, turētājam vai lietotājam tiek liegta iespēja izmantot minēto automašīnu līdz pat vairākām stundām un dienām. Tādējādi, ievērojot Noteikumu 7.punktu, ja soda kvītī norādītā naudas summa netiek apmaksāta tajā pašā dienā, līgumsoda apmērs tiek palielināts par Noteikumos un soda kvīti noteikto naudas summas apmēru LVL 20,00 par katru dienu.

Vadoties no Civillikuma 1770.panta, jebkāds mantisks samazinājums, zudums vai bojājums, kā arī peļņas atrāvums, papildus izdevumi un citas mantiski novērtējamas tiesību aizskārumu sekas tiek raksturoti kā zaudējumi. Zaudējumu atlīdzības pienākums rodas sakarā ar neatļautu darbību, proti, tās pamati ir – nodarītāja prettiesiska rīcība, zaudējumu esamība un cēloniskais sakars. Konkrētajā situācijā Sabiedrība, piemērojot Noteikumu 7.punktā noteiktās tiesības, pārkāpj gan Civillikuma normas, kas regulē aizturējuma tiesības, gan arī PTAL noteikto līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu un labticīguma prasības, nostādot patērētāju neizdevīgā stāvoklī. Līdz ar to Sabiedrības prettiesiska rīcība, zaudējumi, ko tā ir radījusi klientam (patērētājam), var būt par pamatu tiešo zaudējumu atlīdzībai. Civillikuma 1773.pants paredz, ka „*Zaudējums ir tiešs, kad tas ir prettiesīgas darbības vai bezdarbības dabiskās vai nepieciešamās sekas (...)”.* PTAC norāda, ka, pamatojoties uz Civillikuma 1775.pantu un ņemot vērā civiltiesību teorijā noteiktos priekšnoteikumus zaudējumu atlīdzības prasības apmierināšanai, t.i., prettiesiska rīcība (darbībai vai bezdarbībai), personas vaina, zaudējumu esamība un to konkrēts apmērs, cēloniskais sakars starp prettiesisko rīcību un zaudējumiem, katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina.

Līdz ar to, ievērojot iepriekš sniegto skaidrojumu, PTAC norāda, ka saskaņā ar PTAL 6.panta trešās daļas 1.punktu kontekstā ar PTAL 5.panta otrās daļas 5.punktu Noteikumu 7.punkts daļā: „*(...) autostāvvietas operatora pilnvarota persona ir tiesīga izmantot transportlīdzekļu riteņu bloķēšanas iekārtu*” ir netaisnīgs līguma noteikums un rada tūlītēju un būtisku kaitējumu tiem patērētājiem, kuri izmanto Sabiedrības pakalpojumus, proti, novieto transportlīdzekļus Sabiedrības autostāvvietās. Savukārt, piemērojot konkrēto noteikumu attiecībā pret patērētājiem, Sabiedrība īsteno agresīvu komercpraksi, jo faktiski konkrētā darbība ir atzīstama par nesamērīgas ietekmes/piespiedu līdzekļu un draudu izmantošanu, tajā skaitā draudot veikt nelikumīgas darbības gadījumā, ja patērētājs neveiks apmaksu par pakalpojumu, pakļaujot patērētāju spiedienam, kas var negatīvi ietekmēt vidusmēra patērētāja rīcības brīvību attiecībā uz pakalpojumu un tā rezultātā patērētājs var pieņemt tādu lēmumu par pakalpojuma saņemšanu un līgumsoda samaksu, kādu viņš citādi nepieņemtu.

PTAC ieskatā Sabiedrības nesamērīgā ietekme šajā gadījumā izpaužas arī tajā apstākļi, ka gadījumos, kad patērētājs nav veicis samaksu par autostāvvietas izmantošanu, viņam faktiski nav dota izvēles brīvība. Patērētājam obligāti uzreiz ir jāsamaksā piemērotais līgumsods vai arī patērētājs ir spiests izmantot pakalpojumu (autostāvvietu) ilgāk (jo automašīnai tiek uzlikts riteņu bloķētājs), bez iespējām lietot savu mantu, par ko attiecīgi ir jāmaksā vēl papildu līgumsods Ls 20,00 dienā.

Vienlaicīgi PTAC norāda, ka tas, ka Sabiedrība maksas autostāvvietā sniedz informāciju par to, ka „*Teritorijā tiek izmantoti transportlīdzekļu riteņu bloķētāji*”, nenovērš Sabiedrības īstenošanās komercprakses agresīvo raksturu, jo, kā jau iepriekš minēts, Sabiedrības darbības, kā transportlīdzekļu bloķētāju uzlikšana un to nenoņemšana līdz patērētājs nav veicis līgumsoda samaksu, ir pretlikumīgas un, draudot veikt pretlikumīgas darbības,

izmantojot nesamērīgu ietekmi prettiesiski pielietot piespiedu līdzekli, Sabiedrība īsteno agresīvu komercpraksi.

[3.2] Sabiedrības Noteikumu 2.punkts nosaka, ka „Šie autostāvvietas lietošanas noteikumi ir saistoši jebkurām personām, transportlīdzekļu lietotājiem, turētājiem vai īpašniekiem. Iebraucot autostāvvietā transporta līdzekļu lietotājs pilnībā piekrīt šiem noteikumiem un atzīst tos par sev, kā arī transporta līdzekļa turētājam, īpašniekam saistošiem”.

Savukārt Noteikumu 12.punkts paredz, ka „Piedzīņas darbības par neveiktajiem maksājumiem SIA „Parking Control” veic pret automašīnas īpašnieku, tajā skaitā arī gadījumā, ja automašīnu autostāvvietā novietojusi cita persona. SIA „Parking Control” ir tiesības nodot parāda piedziņu citām personām”. Tādējādi secināms, ka neatkarīgi no tā, kura persona ir noslēgusi līgumu ar Sabiedrību par autostāvvietas pakalpojuma izmantošanu, respektīvi, civiltiesisku līgumu par konkrētu tiesisku darījumu, atbildība par līguma izpildījumu saskaņā ar Noteikumiem ir paredzēta automašīnas īpašniekam, proti, personai, kura, iespējams, attiecīgo līgumu nemaz nav noslēgusi.

PTAC vērš Sabiedrības uzmanību uz to, ka saskaņā ar Civillikuma 1519.pantu, kas nosaka, ka „No līguma izrietošās tiesības un saistības, ciktāl tās nav tīri personiskas, pāriet uz līdzēju mantiniekiem un tiesību pēcniekiem, ja vien likumā nav paredzēts noteikts izņēmums. Bez šā gadījuma, trešām personām neizriet no līguma vispār ne tiesības, ne saistības, ja vien līdzēji nav viņu vietnieki (1515. – 1518.p.)”. Minētā Civillikuma panta otrā daļa satur saistību tiesību pamatprincipu: darījuma dalībnieki iegūst tiesības un uzņemas pienākumus katrs tikai sev.⁵ Tāpat arī Civillikuma 1546.panta pirmā daļa nosaka, ka „Līgums, kurā apsolīts, ka trešā persona kaut ko izpildīs, nesaista ne apsolītāju, ne arī trešo personu”. Šī Civillikuma norma paredz četrus izņēmuma gadījumus, kuros līgums saista arī kādu trešo personu. Proti, (1) kad kāds uzņemas svešu parāda saistību; (2) kad kāds apsola gādāt par sevi galvinieku; (3) kad kādas personas lietvedis dod apsolījumu un apgalvo, ka šī persona to apstiprinās; (4) kad apsolījums dots, nodrošinot ar līgumsodu vai uzņemoties atlīdzināt zaudējumus. Civillikuma 1546.panta komentārā minēts, ka augstāk norādītie ir četri atšķirīgi gadījumi, kad līdzēja apsolījums par trešo personu rada juridiskas sekas pašam līdzējam, neradot pienākumus trešai personai.⁶ Turklāt atbilstoši Civillikuma 1522.pantam daļā: „Kamēr trešā persona nav pievienojusies līgumam (1521.p.), tas pastāv tikai starp tā slēdzējiem (...)” un Civillikuma 1521.pantam „Tiesība, kas izriet no tāda līguma (1520.p.), trešais personai kļūst patstāvīga un neatkarīga no tā gribas, kam apsolījums dots, tikai tad, kad viņa pati pievienojas līgumam”. Tātad no minētā secināms, ka, lai trešajai personai, t.i. turētājam un/vai īpašniekam, būtu saistošs līgumslēdzēju pušu, t.i. Sabiedrības un automašīnas lietotāja, starpā noslēgtais līgums, ir jābūt vienas puses apsolījumam otrai par labu kādai trešajai personai, turklāt trešajai personai ir jāpievienojas noslēgtajam līgumam.

Ņemot vērā minēto, PTAC norāda, ka gadījumā, ja līgumu par maksas autostāvvietas izmantošanu noslēdz automašīnas lietotājs, kurš nav automašīnas turētājs un/vai īpašnieks, Noteikumos noteiktais pakalpojuma izmantotāja apsolījums, ka Noteikumos noteiktās saistības uzņemas ne tikai viņš pats, bet arī transportlīdzekļa turētājs un/vai īpašnieks, proti, trešā persona, nav saistošs transportlīdzekļa turētājam un/vai īpašniekam. Turklāt jāņem vērā arī tas, ka nereti transportlīdzekļa īpašnieks var būt transportlīdzekļu līzings pakalpojumu sniedzējs. Līdz ar to Sabiedrībai nav tiesiska pamata no attiecīgā autostāvvietas pakalpojuma izrietošo saistību izpildes, tostarp, līgumsoda samaksas piedziņu vērst pret transportlīdzekļa turētāju un/vai īpašnieku.

Ievērojot iepriekš sniegto skaidrojumu, PTAC norāda uz PTAL 5.panta otrās daļas 5.punktu, kas nosaka, ka „Līguma noteikumi ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās

⁵ LR Civillikuma komentāri, Saistību tiesības (1401.-2400). Prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā, 2000, 84.lpp

⁶ Turpat 101.lpp

vienlīdzības principu, ja tie patērētāju nostāda neizdevīgā stāvoklī un ir pretrunā ar labticīguma prasībām”. Savukārt atbilstoši PTAL 6.panta trešās daļas 1.punktam par netaisnīgiem uzskatāmi tādi līguma noteikumi, kas ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, proti, pretrunā ar PTAL 5.pantu. Tādējādi, vadoties no augstāk minētā, Noteikumu 12.punkts daļā par piedziņas darbību veikšanu pret automašīnas īpašnieku ir uzskatāms par netaisnīgu līguma noteikumu PTAL 6.panta trešās daļas 1.punkta izpratnē kontekstā ar PTAL 5.panta otrās daļas 5.punktu.

Tajā skaitā, papildus [3.1] punktā minētajam Sabiedrībai nav tiesiska pamata uzlikt trešās personas automašīnai riteņu bloķēšanas iekārtu (prettiesiski vērst piedziņu pret trešās personas mantu), tādējādi liedzot viņam savas automašīnas lietošanu līdz Sabiedrība ir saņēmusi līgumsodu par Noteikumos noteiktās kārtības neievērošanu. Pretējā gadījumā Sabiedrības īstenotā komercprakse ir atzīstama par agresīvu komercpraksi NKAL 12.panta pirmās daļas izpratnē, kuras ietekmē vidusmēra patērētājs varētu pieņemt tādu lēmumu par līguma slēgšanu, kādu viņš citādāk nebūtu pieņēmis.

NKAL 15.panta astotā daļa nosaka: *Ja Uzraudzības iestāde atzīst komercpraksi par negodīgu, tā ir tiesīga pieņemt vienu vai vairākus lēmumus, ar kuriem: 1) uzlied komercprakses īstenotājam par pienākumu atbilstošā veidā sniegt papildu informāciju, kas nepieciešama, lai nodrošinātu komercprakses atbilstību šā likuma prasībām; 2) uzlied komercprakses īstenotājam par pienākumu nekavējoties izbeigt negodīgu komercpraksi; 3) aizliedz negodīgu komercpraksi, ja tā vēl nav uzsākta, bet ir paredzama; 4) uzlied komercprakses īstenotājam par pienākumu publicēt attiecīgajai komercprakti atbilstošā saziņas līdzeklī paziņojumu, kurā norāda laboto informāciju, atsaucot negodīgo komercpraksi; 5) piemēro administratīvo sodu likumā noteiktajā kārtībā.* Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 166.¹³ panta trešo daļu par negodīgas komercprakses īstenošanu juridiskām personām uzliedams naudas sods līdz desmit tūkstoš latiem.

Izvērtējot lietderības apsvērumus, ņemot vērā Sabiedrības mājas lapā www.pcl.lv sniegto informāciju par Sabiedrības apkalpoto autostāvvietu vietām; to, ka Sabiedrība sniedz patērētājiem informāciju par autostāvvietas apmaksu ar īsziņas starpniecību, bet attiecīgo iespēju nenodrošina; to, ka Sabiedrība nesniedz patērētājiem pilnīgu un skaidru informāciju par piedāvāto pakalpojumu, tostarp, par tā cenu un apmaksu, kā arī to, ka Sabiedrība veic praksi, kas būtiski mazina patērētāju izveles brīvību, PTAC uzskata, ka Sabiedrībai nav lietderīgi uzlied kādu no NKAL 15.panta astotajā daļā 1., 3. un 4.punktā paredzētajiem tiesiskajiem pienākumiem.

Izvērtējot PTAC rīcībā esošos materiālus, PTAC konstatē, ka ir lietderīgi Sabiedrībai saskaņā ar NKAL 15.panta astotās daļas 2.punktā noteikto **uzlied tiesisku pienākumu izbeigt negodīgu komercpraksi**, pārtraucot negodīgu komercpraksi, kas izpaužas kā patērētāja lēmuma pieņemšanai nepieciešamas būtiskas informācijas par maksas autostāvvietu noklusēšana, nepatiesas informācijas sniegšana un riteņu bloķētāju uzlikšana/nenoņemšana līdz patērētājs ir veicis soda naudas samaksu, jo ar negodīgas komercprakses izbeigšanu tiks nodrošināta patērētāju tiesību un ekonomisko interešu aizsardzība, kas kā likuma mērķis ir noteikts NKAL 2.pantā. ņemot vērā, ka komercprakses negatīvā ietekme jau ir neatgriezeniski notikusi, ko apliecina arī PTAC saņemtās patērētāju sūdzības, un ņemot vērā LAPK 9.panta pirmo daļu, proti, ka Sabiedrība ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība, PTAC uzskata, ka, pamatojoties uz NKAL 15.panta astotās daļas 5.punktu, Sabiedrībai **uzliedams administratīvais sods**, kas paredzēts LAPK 166.¹³ panta trešajā daļā.

PTAC uzskata, ka ar administratīvā soda palīdzību Sabiedrība tiks motivēta savā turpmākajā komercdarbībā nepieļaut atkārtotu iepriekš minētā pārkāpuma izdarīšanu. Arī LAPK 1.panta pirmā daļa nosaka, ka *administratīvo pārkāpumu likumdošanas uzdevums ir aizsargāt sabiedrisko iekārtu, īpašumu un pilsoņu sociāli ekonomiskās, politiskās un*

*personiskās tiesības un brīvības, kā arī komersantu, iestāžu un organizāciju tiesības un likumīgās intereses, noteikto pārvaldes kārtību, valsts un sabiedrisko kārtību, nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu precīzas un stingras ievērošanas garā, ieaudzināt viņos cieņas pilnu attieksmi pret citu pilsoņu tiesībām, godu un pašcieņu, pret sadzīves noteikumiem, apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību sabiedrības priekšā, un juridiskajā literatūrā pausts viedoklis, ka soda kā piespiedu līdzekļa speciālās prevencijas uzdevums ir panākt, lai administratīvā akta adresāts neizdarītu jaunus prettiesiskus nodarījumus. Soda ģenerālās prevencijas uzdevums ir panākt, lai tos neizdarītu citas personas.*⁷ Vienlaikus PTAC ņem vērā, ka saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvā soda piemērošanas mērķis ir arī audzināt personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, lai tā ievērotu likumus.

Ņemot vērā iepriekš minēto, to, ka ir izdarīts administratīvais pārkāpums un lietā nepastāv apstākļi, kas ir pamats lietvedības izbeigšanai (LAPK 239.pants), kā arī nepastāv apstākļi, lai nepiemērotu administratīvo sodu, un tā iemesla dēļ, lai atturētu pārkāpēju un citus tirgus dalībniekus no administratīvo pārkāpumu izdarīšanas, kā arī šādu pārkāpumu atkārtotāšanās, nepieciešams Sabiedrībai piemērot administratīvo sodu.

Kā jau iepriekš konstatēts, Sabiedrība ir īstenojusi negodīgu komercpraksi, tādējādi pārkāpjot NKAL 4.panta pirmajā daļā noteikto negodīgas komercprakses aizliegumu, un līdz ar to Sabiedrība tiek saukta pie administratīvās atbildības par administratīvo pārkāpumu, par kuru administratīvais sods ir paredzēts LAPK 166.¹³ panta trešajā daļā – *par negodīgu komercpraksi.*

LAPK 32.panta pirmā daļa nosaka, ka *sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.* Saskaņā ar LAPK 166.¹³ panta trešo daļu *par negodīgu komercpraksi – uzliek naudas sodu juridiskajām personām – no piecdesmit līdz desmittūkstoš latiem.*

Saskaņā ar LAPK 32.panta otrās daļas noteikumiem, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Iestāde pārkāpēju ir tiesīga atbrīvot no administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 21.panta pirmās daļas noteikumiem tikai tādā gadījumā, ja izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs. Konkrētajā gadījumā no lietas materiāliem izriet, ka Sabiedrība ir pieļāvusi normatīvajiem aktiem neatbilstošas komercprakses, tostarp maldinošas un agresīvas komercprakses īstenošanu, kas nav uzskatāms par maznozīmīgu pārkāpumu.

Lemjot par naudas soda piemērošanu, PTAC ņem vērā Administratīvā procesa likuma 5., 13.pantu un 66.panta pirmajā daļā minētos tiesību principus un lietderības apsvērumus, lai noteiktu lēmuma par personas sodīšanu piemērotību un atbilstību, konkrētajā gadījumā ievērojot samērību starp pie atbildības sauktā tirgus dalībnieka rīcību un tam uzliekamo ierobežojumu, kā arī patērētāju (visas sabiedrības) tiesiskās intereses, t.sk., tiesības saņemt normatīvajiem aktiem atbilstošu komercpraksi, un šo interešu aizskārumu, to, ka piemērojamām sankcijām jābūt efektīvām un no pārkāpuma atkārtotāšanās atturošām.

Izvērtējot administratīvās lietas materiālus, PTAC nav konstatējis apstākļus, kas saskaņā ar LAPK 33.pantu mīkstina atbildību par administratīvo pārkāpumu, un nav konstatējis apstākļus, kas saskaņā ar LAPK 34.pantu pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Izvērtējot iepriekš minētos apstākļus, kā arī ņemot vērā komercprakses īstenošanas veidu, izdarītā pārkāpuma raksturu, to patērētāju loku, kuru tiesiskās un ekonomiskās intereses, iespējams, ir skartas, līgumsoda apmēru, iespējamo patērētāju interešu aizskārumu, tostarp, iespējamās tūlītējās patērētājam radītos zaudējumus, Sabiedrības apkalpoto autostāvvietu skaitu, pārkāpuma ilgumu, atbildību mīkstinošo un pastiprinošo apstākļu neesamību, PTAC uzskata, ka par negodīgas komercprakses īstenošanu Sabiedrībai ir uzliekams naudas sods Ls 7000,00 apmērā, kas ir uzskatāms par samērīgu naudas sodu, ņemot

⁷ Māris Baltāis. Iestādes rīcības brīvība un lietderības apsvērumi. Jurista Vārds, Nr.18(373), 17.05.2005.

vērā izdarītā pārkāpuma – negodīgas komercprakses īstenošana – raksturu un tās īstenošanas veidu.

Izvērtējot lietas materiālus un lietas izskatīšanā konstatētos apstākļus, pamatojoties uz LAPK 14.¹ pantu, 23.panta pirmās daļas 2.punktu, 32.panta pirmo un otro daļu, 166.¹³ panta trešo daļu, 215.⁴ pantu, 260.panta trešo daļu, 274.pantu, 275.panta pirmās daļas 1.punktu, APL 5.pantu, 6.pantu, 12.pantu, 13.pantu un 66.panta pirmo daļu, NKAL 1.panta pirmās daļas 1. un 2.punktu, 2.pantu, 4.panta pirmo daļu, 4.panta otro daļu, 7.panta otro daļu, 9.pantu, 10.panta pirmo un ceturto daļu, 12.pantu, 14.panta pirmo daļu, 15.panta astotās daļas 2. un 5.punktu un PTAL 3.panta 1. un 3.punktu, 4.panta otro daļu un 17.panta pirmo daļu,

n o l e m t s:

uzlikt sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Parking Control”

juridiskā adrese: Pulkveža Brieža iela 35, Rīga, LV-1045

vienotās reģistrācijas numurs: 40103272314

naudas sodu Ls 7000,00 (septiņi tūkstoši) apmērā

uzdot sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Parking Control”

juridiskā adrese: Pulkveža Brieža iela 35, Rīga, LV-1045

vienotās reģistrācijas numurs: 40103272314,

par tiesisku pienākumu nekavējoties izbeigt negodīgu komercpraksi, kas izpaužas kā patērētāja lēmuma pieņemšanai nepieciešamas būtiskas informācijas par maksas autostāvvietu noklusēšana, nepatiesas informācijas sniegšana un riteņu bloķētāju uzlikšana/nenovēšana līdz patērētājs ir veicis soda naudas samaksu.

Pieņemto lēmumu pilnībā vai kādā tā daļā SIA „Parking Control” ir tiesības pārsūdzēt likumā paredzētajā kārtībā. Saskaņā ar NKAL 16.pantu uzraudzības iestādes lēmumu var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā viena mēneša laikā no dienas, kad lēmums stājas spēkā. Lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

Naudas sods jāsamaksā ar pārskaitījumu, maksājuma uzdevumā norādot:

Saņēmējs: Valsts kase Reģistrācijas numurs 90000050138

Saņēmēja iestāde: Valsts kase BIC kods TREL LV22

Konts (IBAN) LV12TREL1060121019400

Maksājuma mērķis: Lēmums Nr. E03-KREUD-60

Pieņemšanas datums: 2010.gada 25.novembris

Naudas sods jāsamaksā ne vēlāk kā 30 dienu laikā pēc dienas, kad saņemts lēmuma noraksts.

Direktores vietniece

(paraksts)

B.Liepiņa

IZRAKSTS PAREIZS